

Miljøministeriet
Kystdirektoratet

Notat

Kystdirektoratet
J.nr. 21/05034
Ref. AVI
17-03-2021

Behandling af ansøgninger om tanganlæg

Baggrund

Kystdirektoratet giver tilladelse til etablering af tanganlæg efter bestemmelserne i kystbeskyttelsesloven om anlæg på søterritoriet.

I forbindelse med behandling af ansøgninger skelner Kystdirektoratet mellem hobbybetonede tanganlæg, også kaldet havhaver, og kommercielle tangproduktionsanlæg. I havhaver dyrkes der primært tang til eget forbrug, mens der på kommercielle anlæg primært dyrkes tang til videresalg. Kommercielle tanganlæg kan sammenlignes med landbrugsarealer, idet der begge steder dyrkes "afgrøder".

Dyrkning af tang er en forholdsvis ny aktivitet i Danmark og er stadig under udvikling. Kystdirektoratet har igennem de seneste 10 år givet 12 tidsbegrænsede tilladelser til havhaver, samt 10 tidsbegrænsede tilladelser til kommercielle tanganlæg, hvoraf tre stadig er gyldige. Kystdirektoratet behandler i øjeblikket øvrige fire ansøgninger om kommercielle tanganlæg.

Sagsbehandling ved Kystdirektoratet

Kystdirektoratet har som hjælp til ansøgere udarbejdet et administrationsgrundlag for søterritoriet, hvor der bl.a. er et afsnit om tanganlæg. Ansøgere kan i administrationsgrundlaget finde information om, hvilke oplysninger en ansøgning skal indeholde, samt hvilke kriterier Kystdirektoratet lægger vægt på i sagsbehandlingen. Administrationsgrundlaget er offentligt tilgængeligt på Kystdirektoratets hjemmeside.

I forbindelse med sagsbehandlingen foretages der høring af berørte myndigheder, herunder den lokale kommune, Miljøstyrelsen og Søfartsstyrelsen samt relevante interessenter. Er der naboer eller andre brugere af søterritoriet, der potentielt kan blive berørt af projektet, høres disse også. Når Kystdirektoratet vurderer, om et tanganlæg kan opnå tilladelse, skal forskellige hensyn balanceres, bl.a. hensynene til natur og miljø, herunder Natura 2000-områder, og evt. forekomst af ålegræs, og rekreativ udnyttelse af søterritoriet. Kystdirektoratet lægger stor vægt på, at tanganlæg i udgangspunktet ikke placeres kystnært, idet disse områder rummer mange især rekreative aktiviteter. Tanganlæg er arealkrævende, og beslaglægger arealer både på havbunden, i vandsøjlen og i vandoverfladen og er ofte uforenelige med øvrige aktiviteter på søterritoriet, herunder den frie sejlsads, fiskeri og friluftaktiviteter, fordi badegæster, svømmere, roere og andre brugere kan have vanskeligt ved at passere de ofte ganske store tanganlæg. Kystdirektoratet er også opmærksom på, om der er sårbare økosystemer eller arter, som fx ålegræs, de steder, hvor anlægget ønskes placeret.

Tanganlæg kan nemlig forhindre sollyset i at nå havbunden og de planter, der er afhængige af lys for at kunne overleve. Hvis et anlæg ønskes placeret i eller i umiddelbar nærhed af et Natura 2000-område, kan ansøger blive pålagt at udarbejde en konsekvensvurdering, hvis det ved en indledende vurdering ikke kan afvises, at projektet kan påvirke området.

Ovenstående kan f.eks. betyde, at placeringen af et ansøgt tanganlæg vil skulle tilpasses for at kunne opnå tilladelse. Kystdirektoratet går altid i dialog med ansøger, hvis der er behov for en tilpasning.

Vilkår om sikkerhedsstillelse

Kystdirektoratets erfaringer med tidligere tilladte tanganlæg har betydet, at der i forbindelse med tilladelser stilles vilkår om sikkerhedsstillelse til dækning af eventuelle omkostninger til at fjerne et anlæg igen. Der har konkret været udfordringer med oprydning i forbindelse med tangproduktionsanlæg, fx i form af løsrevne bøger. Dette har medført en række henvendelser fra grundejere i de pågældende områder, som ikke ønsker tangproduktion i lokalområdet. Størrelsen af sikkerhedsstillelsen fastsættes efter en konkret vurdering bl.a. af anlæggets størrelse og varierer oftest mellem 20.000-200.000 kr. Sikkerhedsstillelsen er den måde, hvorpå Kystdirektoratet kan sikre, at der er den fornødne økonomi til at fjerne udtjente anlæg, såfremt ejeren ikke selv sørger for dette. Fjernelsen af udtjente anlæg skal forhindre, at plastik og andet materiale fra tanganlæg ender som affald i havmiljøet. Der er direkte lovhjemmel i lovgivningen til at stille krav om sikkerhed, ligesom det er fast praksis i sager, hvor der kan blive behov for oprydning.

Der opkræves ikke betaling for Kystdirektoratets behandling af ansøgninger om tanganlæg, og ansøger betaler ikke leje for brug af vandarealet. Der stilles normalt ikke krav om sikkerhedsstillelse, såfremt tilladelsen udstedes til en offentlig ejet institution, som kan garantere for anlægget og dets eventuelle fjernelse.

En tilladelse bliver desuden givet på en række andre vilkår, herunder med henblik på at minimere miljøpåvirkninger. Hvis vilkårene ikke opfyldes eller overholdes, herunder hvis anlægget ikke anvendes til det ansøgte formål, bortfalder tilladelsen, og det påhviler ejer af anlægget at fjerne det i sin helhed fra søterritoriet.

Tidsbegrænsede tilladelser

Kystdirektoratet giver som udgangspunkt kun 5-årige tilladelser til kommercielle tanganlæg, idet disse ofte beslaglægger store vandarealer relativt kystnært, samt 8-årige tilladelser til de mindre og hobbybetonede havhaver. Tangproduktion er en ny branche i Danmark, og det er vigtigt at basere tilladelserne på konkrete erfaringer, som kun kan opnås på baggrund af løbende evaluering. De tidsbegrænsede tilladelser giver mulighed for at justere eventuelle u hensigtsmæssigheder inden for en kortere årrække.

Kystdirektoratet er positivt indstillet i forhold til at forny en tilladelse til et eksisterende tanganlæg, såfremt det vurderes, at der ikke er noget til hinder for det. I den forbindelse skal der bl.a. foretages en fornyet høring af berørte myndigheder, herunder Miljøstyrelsen mv.